

Iz Clevelanda in okolice

Pokojna je bila mati Christur
- Leslie, Mary Mott, Jenn
Stetz in Dorothy Komin, stari
i in prastara mati ter sestra
Anne Klanchar, pok. John
Boldan in pok. Franka Bo
dan. Bila je članica Društva
sv. Marije Magd. št. 162 K
KJ, Podr. št. 25 SZZ, Sr
Marije (Staro) in Oltarne
društva pri Sv. Vidu. Pogre
bo iz Grdinovega pogreb. z
p- voda na E. 62 St. v sredo
tl.

Jakob Matko
Danes zjutraj je umrl v Eucl
Glenville bolnišnici Jakob Ma
ko s 330 E. 260 St. Pogreb im
v oskrbi Želetov pogreb. zav
na E. 152 St.

Akoravno je spor oster, vendarle upajo, da se bo tekom stih mesecev polegel in poravnal s kompromisom.

De Gaulle je med tem še vedno na stališču, da so vsaki razgovori s Sovjetsko zvezo o bodočnosti Berlina v sedanjem položaju nepotrebnii in zahodnemu stališču naravnost škodljivi. On trdi še vedno: Hruščev je berlinsko krizo ustvaril, naj sedaj gleda, kako jo bo spravil s sveta!

Da pri takem položaju ni računati na kake posebne

Anglija se je sedaj izjavila za konfederacijo in s tem porlala De Gaulle. V Londonu se slija, da je treba ustvarjati dinjono Evropo postopoma in ni dobro, da bi takoj prešli na konfederacijo, ki bi vzela posamični evropskim državam veljavo več sedanje neodvisnosti in konfederacija. Anglija ni še nikoli Skupnosti, toda njeno stališče bodo morali povprečevati rimskem sestanku.

BERLIN, Nem. — Gen. Luc. Clay, ki je komaj zapustil Elin, se je včeraj vrnil sem. Združenih držav in zagotovilo Berlinčanom, da Združene države niso prav nič spremenile svojega stališča do svobode Zah. Berlina in da ga bo branile z vsemi razpoložljivimi sredstvi, če bo potreba.

CLEARING

Vremenski
prerok
pravi:

Večinoma sončno in malo toplejše. Najvišja temperatura 4

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Zedinjene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Zed. držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; -4.50 for 3 months.

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months.

Friday edition \$4.00 for one year.

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 75 Monday, April 16, 1962

Priznanje k uspešnemu delu

Pretekli teden je praznovala slovenska radijska oddaja na "Postaji narodov" prvo obletnico svojega obstoja in uspešnega dela. Tekom tega leta si je pridobila med rojaki in rojakinjami na splošno lep ugled in veliko prijateljev, ki jo redno poslušajo iz dneva v dan. Vsi so veseli domačih melodij in pesmi, pa naj bodo te stare in splošno znane ali pa nove.

Starejši, ki slabo vidijo in le težko berejo časopise, in tisti, ki jim vedno manjka časa, poslušajo posebno pazljivo tudi kratki pregled dnevnih novic in tedenski politični pregled.

Koliko pohval je bilo ob posebnih prazničnih sporedih tekoma leta, koliko veselja med otroci ob poslušanju njihove ure!

Kratki sestavki iz slovenske preteklosti, narodne, politične in kulturne, branje kratkih odstavkov iz slovenskega leposlovja, pojasnila o slovenskih vprašanih doma in v tej deželi ter drugod po svetu bi brez dvoma doprinesli k pisanosti sporeda in pritegnili še nov krog rednih poslušalcev.

Slovenska radijska oddaja, ki nas sredi Amerike obiskuje vsak dan, budi v nas domačnost, nas veže z domovino in vsem, kar smo tam pustili. V nas utrjuje slovensko misel in slovenskega duha, daje nam možnost primerjave slovenske kulture, slovenskih kulturnih vrednot z ameriškimi, pa nas tudi povezuje med seboj, ko nam prinaša domače vesti in vabi na domače prireditve.

Za vzdrževanje teh oddaj je treba veliko napora in veliko dela. G. Rado Menart, dr. Milan Pavlovčič in g. Pavle Borštnik zaslužijo za svoje delo priznanje nas vseh, pa naj slovenske oddaje redno poslušamo ali ne. Že sama zavest, da lahko odpremo ob določeni uri radio in slišimo slovensko melodijo, slovensko pesem, slovensko besedo, nas lahko polni zadovoljstvom. Človek ima pri tem občutek, da tudi sredi tujine ni sam, ampak da je z njim krog ljudi istega jezika, istih izročil in v glavnem tudi istega čutenja. Pri vsem tem postaja tujina manj tuja in manj težka, postaja nam v resnici še nekaj kos lastne domovine, večje in širše, s svobodo in izbiro možnosti.

V kratkem času enega leta se je slovenska oddaja med nam uveljavila, je postala del našega vsakdanjega življenja, ker jo večinoma redno poslušamo. Ko stopa v drugo leto, ji želimo, naj raste, naj uspeva in se izpopolnjuje, da bo svojo nalogo lažje in še boljše vršila.

Titova amnestija kisló grozdje, toda za koga?

Neki junak, ki pa se je "pozabil" podpisati, je v "Prosveti" med "Clevelandskimi vestmi" objavil sestavek "Amnestija je zanje kisló grozdje." Pri tem namiguje, da so ljudem okoli AD vrata v domovino zaprta, da "amnestija" za nje ne velja, da torej morajo proti njej pisati.

Piscu se vidi, da so mu razmere popolnoma neznane, da je tujec v tej deželi in tujec v poznavanju titovske "linije," čeprav se, izgleda, kar precej navdušuje za novo Jugoslavijo, njen napredek in njeno čudovito "svobodo," ki je sicer kot priča prijatelj Milovana Djilas, celo skromnejša od sovjetske. Hruščev je Pasternaka zaradi objave "Dr. Živaga" res vrgel iz Društva sovjetskih pisateljev, sicer pa ga je pustil v miru!

Redni sodelavci AD so državljani Združenih držav, njena lastnica in odgovorna urednica je v Združenih državah tudi rojena. S Titom in njegovo svobodo torej nimajo nobene neposredne zveze, niti ne zavise od njegove amnestije, pa naj bo ta že "kisló grozdje" ali sladko.

Titovi uradni zastopniki in obiskovalci so skušali že pred letom in več priti v stike z ljudmi okoli AD, jih pridobivali za "mirno sožitje" z novo Jugoslavijo in jih vabili tja na obisk. Odgovor je bil jasni in odločni — "Ne!" Dokler smatrajo Titovi zastopniki v tej deželi za svojo glavno nalogo širjenje titovstva in snubljenje izseljencev za komunizem, ne moremo imeti z njimi nobenega posla. Kot Amerikanci in kot Slovenci smo nasprotniki komunizma v vseh odtokih in inatcih, pa naj nastopa javno ali pod karkršnokoli narodno krinko!

Ko je lani Rankovič napovedal amnestijo in ureditev pravnih odnosov s "politično emigracijo," so začele titovske oblasti doma vneto zbirati naslove vseh takih izseljencev in zahtevale od njihovih sorodnikov doma celo fotografije. Na te naslove so sami pošiljali Rankovičev razgovor s sodelavcem "Politike" in pojasnila k njemu, ki so napovedovala ureditev odnosov in pomiritev titovcev s političnimi nasprotniki. Menda so v Beogradu mislili, da politična emigracija res komaj čaka, da ji bodo pomigali s prstom, pa bo prišla, ker je življenje v svobodnem "kapitalističnem svetu" tako težko. Čakali so in čakali, pa vračajočih mino-žic ni bilo in jih ni bilo.

Zdaj so razglasili amnestijo in naročili vsem onim doma, naj pišejo svojim sorodnikom v tujino, posebno tem v Ameriki in Kanadi, da je sedaj "vse dobro, da je vse pozabljeno" in naj pridejo domov. Iz načina pisanja teh pism in priloženih izrezkov je razvidno, da so bila pisana po naročilu, ne pa iz prepričanja piscev in njihove vere v titovsko amnestijo. Če kdo, vedo ti posebno dobro, koliko je titovcem mogoče zaupati in koliko ne!

Piscu v "Prosveti" svetujemo, naj se gre na Titov konzulat poučiti o novi liniji "mirnega sožitja" in vabljenja politične emigracije in preneha s svojim zmerjanjem, ker sicer mu utegnejo titovci v jezi nad nepokorščino zapreti vrata, ko bo hotel na ogled svobode v Jugoslavijo.

— DOBA USTANAVLJANJA RAZNIH DRUŠTEV med Slovenci v Ameriki je bila najbolj živahna od 1898 do 1930. Tudi naslednja leta še od 1930 pa vse tja do 1941 se je ustanovilo še nekaj podpornih in drugih društev, a ne več toliko, kakor v prejšnjih treh desetletjih, v katerih so Ameriški Slovenci po svojih številnih naselbinah vse širom tega novega sveta Z. D. organizirali in ustanovili na stotine podpornih društev vseh raznih barv. Med temi tudi lepo vrsto raznih kulturnih društev.

Društva so začeli naši rojaki ustanavljati že preje, a zgoraj omenjam le najbolj živahno dobo.

Prvi slovenski priseljenci so začeli čutiti potrebo po društvih radi razmer, katere so jih v tistih časih obdajale. V tistih časih so bili delavci brez vsake socialne oskrbe in zaščite. Le v kakem vele mestu so imeli kako okrajno bolnišnico, v katero pa ni bilo lahko priti. Po manjših krajih, posebno po rudarskih revirjih nobene ali pa prav malo. Če je delavec obolel ali se pri delu ponesrečil, je bil čisto samemu sebi prepuščen. Mnogi ob pogosti brezposelnosti in ob malem beraškem zaslužku so bili vsled tega tudi večni "nemaniči". Kadar je kdo obolel, je bil odvisen le od dobrih src. Če ga je pobrala smrt, mnogo takih ni imelo niti za rakev in rojaki so morali med seboj zbrati, da so ga pokopali.

Cehi in Nemci so bili glede tega že bolje organizirani. Bili so že dalj časa v Ameriki in so že imeli nekaj svojih ustanov, podpornih društev in jedrot, ki so nudile za tiste čase svojim članom bolniško podporo in v slučajih smrti, nekaj smrtninske podpore, da je bilo v takih slučajih mogoče umrle vsaj dostojno pokopati. Gledanje na te je dalo našim prvim priselencem pobudo, da je treba nekaj podobnega napraviti in ustanoviti za take slučaje tudi med njimi.

Tako najdemo že med 1880 in 1890 v Gornjem Michiganu in nekaj gibanja in zanimanja za podporna društva tudi v Chicagu. Pozneje pa od leta do leta več in več tudi po drugih krajih. Od leta 1900 naprej pa je bilo gibanje in zanimanje za društva med Slovenci v Ameriki kar v izobilju.

Svoj čas pred kakimi 33 leti smo imeli Ameriški Slovenci kakih 15 ali 16 jedrot in zvez. Nekateri s širnim delokrogom po vseh državah Unije, nekaj pa v nekaterih posameznih državah in mestih. V teh je bilo povezanih in vključenih na stotine lokalnih društev. Od tedaj naprej, zlasti po zadnji veliki gospodarski krizi, ali če hočete po tisti znani "Hooverjevi prosperiteti", ko je nam začelo zmanjkovati še celo knofov pri hlačah, je pa začelo izginjati navdušenje za ustanavljanje novih društev. Od tedaj naprej so začeli zlasti nekateri starejši izkušeni pionirji z drugimi očmi gledati na društva, jedrote in zveze — na njihovo bodočnost. Mnogi izmed njih so začeli vsled let omago-

vati in umirati. Tistega navdušenja in pozornosti za nova društva ni bilo več toliko. Majšji, posebno tu rojeni niso kazali več toliko navdušenosti. So pač nastajale nove razmere. Z Rooseveltovo administracijo je prišla kmalu socialna oskrba "Social Security". Zraven vsega so se starejši že toliko ustanovili, da je večina imela kolikor toliko svoje domove. Mladina je postajala zlasti po manjših naselbinah bolj ameriškanska, vse to je prispevalo, da je začelo navdušenje predvsem za kaka nova društva ugašati. Nastajati je začela le bolj skrb, kako ohraniti čim dalj tista društva, ki so jih že imeli. To pa je bilo možno le v združitvah. Manjši so morali k večjim. Tako se je v tistih letih združilo nekaj jedrot in zvez, da se je potom združenja znit-žalo stroške in zagotovilo v taki skupnosti daljše življenje manjšim. Zdaj imamo še menda le tri ali štiri večje podporne organizacije. Par jih ima še slovensko ime, nekateri so pa že celo imena poamerikanili. Ne vprašujmo kaj? Kázalo jim je tako in amen.

Nekateri so celo že v času okrog 1920 začeli misliti na združenja s kakimi večjimi zavarovalniškimi družbami. Glede teh misli so nastala prerekanja, ker nekateri so res prehitro hoteli z društvu v zaton, namreč v našem slovenskem duhu, dasi so imeli pri tem najboljše namene priti do neke rešitve pri tem. Dejstvo pa seveda je, da kakor hitro bi šli v žrelo kake tuje "večje ribe", bi to pomenilo za tako slovensko društvo ali organizacijo gotov amen! To vsaj, kar se tiče slovenstva in slovenskega duha. Ugovori, da nekoč bo do tega ali kaj takega prišlo, so do neke mere vzdržni, a ni pa treba, da bi Slovenci, dokler dihamo in brcamo, že danes tujcem izročali ključke naših slovenskih ustanov. To bi bilo vse prehitro. Kako hitro gre slovenstvo in vse, kar diši po njem, v zadnji kot v takih slučajih, kažejo slučaj, kjer koli so se kaki slovenski gospodarski ali celo cerkveni in verski zavodi pridružili tujcem. Kjer koli je prišlo do tega — tam je kaj hitro zaspalo vsako upoštevanje slovenstva, slovenskega dela in truda za take ustanove. Omenjam to le za primero — a bridka resnica je taka.

Iz tega razloga vsa čast in priznanje s stališča slovenstva vsem onim, ki drže naše slovenske organizacije in društva v svojih slovenskih rokah in pod svojim vplivom. Vztrajajte, dokler se da! Dokler boste na vodstvih naših slovenskih organizacij Slovenci gospodarji, bodo slovenske krizi, ali če hočete po tisti znani "Hooverjevi prosperiteti", ko je nam začelo zmanjkovati še celo knofov pri hlačah, je pa začelo izginjati navdušenje za ustanavljanje novih društev. Od tedaj naprej so začeli zlasti nekateri starejši izkušeni pionirji z drugimi očmi gledati na društva, jedrote in zveze — na njihovo bodočnost. Mnogi izmed njih so začeli vsled let omago-

sih naselbinah kje začel voditi gostilno (salun). Po večjih naselbinah je bilo slovenskih "salunerjev" več, po malih manj. Vsak salunar je imel navadno tudi "bording house", to je fante ali samce na stanovanju in hrani. Po raznih rudarskih revirjih so jih imeli ponekod po 12 do 15 in več, kar pod eno streho. Gospodinja je kuhala, imela navadno še kako pomočnico (deklo) in zaslužilo se je nekaj že pri "borderjih" pri hrani in stanovanju. Stanovalci ali "borderji" so kajpada tudi pili in nekateri kar tudi precej in nekateri vse sproti potrošili, posebno tisti, ki so imeli pogosto suha grla. In o teh mi je nekoč neki "salunar" dejal, da nekateri imajo suha grla kar po 24 ur na dan. Moral je že vedeti, drugače bi mi tega ne trdil. Business je salunarjem kar lepo cvetel. Bili so vsi lepo rejeni, pod nosom nosili prejšnja leta lepo nasukane brke. Za barami so se vrteli kakor nekaki "vsevedeži". Dajali borderjem in drugim nasvete in mnogim tem so bili celo za "bankirje", pri njih so borderji hranili svoj denar, kateri ga je imel kaj. Vsak tak salunar je bil v svojem bloku kak "kralj". Ti "kralji" so pa bili tudi veliki "besedniki" pri društvih. Če ni šlo vse po njihovem, so se kaj hitro sprili in na to so mnogi taki ustanovili drugo novo društvo in ga postavili pod svojo komando. To je kar lahko napravil. Za ustanovitev društva je bilo treba le osem članov. Te pa je imel kar pod svojo streho — borderje in jih je vpisal v društvo in tako postal vodja društva. Salunarji so bili tiste čase velike glave. Vse je moralo biti po njihovem, če ne, so lahko in marsikje so — bojkotirali in vodili opozicijo. Marsikje so celo fare komandirali. Če se jim je župnik zameril, so vedeli kako nastopiti in prej ali slej se je moral fajmošter "mufati" iz fare.

A naj zopet povdarim, da vsi niso bili taki. Med njimi so bili mnogi dobri, zlatih src, ki jim gre vsa čast. A nekaj je bilo takih, ki so radi komandirali in je moralo biti vse po njihovem, če ne, so pa "sršenili" po svoje. To in taka je bila tista doba in tisti časi, v katerih so nastajala in rasla slovenska društva po naših naselbinah.

Omenim naj k temu še to, da v tistih časih in letih je bilo pri naših slovenskih društvih nešte- to bojev in prepиров. Včasih radi resnih zadev, načelnih zadev itd. Včasih pa za popolnoma prazen nič! V tistih časih delavci niso imeli toliko prostega časa, kakor ga imajo sedaj v teh sedanjih časih. Kako? Delati so morali po 12 in 13 ur na dan in to težko delati. Kako naj se mu je potem utrujenemu ljubilo kam? Vesel je bil, če je par kozarcev pive ali kaj drugega popil po večerji, potem pa se vlekel k počitku. Mnogi so morali delati ob nedeljah. Le nekateri so bili ob nedeljah doma. In velik dogodek je bil, da je šel na društveno sejo.

Društva so navadno priključevali tej ali oni jedroti. Tista prva leta so bile jedrote, zveze in društva šele rojena. Saj je vsa Amerika v marsičem še zdaj zelo mlada. Posebno, kar se tiče dobro urejenega pravosodja, postav in zakonov. Še zdaj po 185 letih zveznega ameriškega državnega življenja nimamo za mnoge slučaje preizkušeno do- ločenih zakonov glede tega ali onega, ampak sproti "flikamo" in si pomagamo, kakor najbolje znamo. Pa naj pričakujemo, da bi naši tedanji priseljenci imeli takoj, ko so svoja društva ustanovili, že tudi za vse slučaje ustrezajoče in zadovoljive določbe in pravila za svoja društva? To pričakovati bi bilo nespametno. Pomagali so si, kakor so si vedeli in znali. Na društvenih sejah so nastajali problemi, gle-

de bolniških podpor, glede tega in onega in kajpada, neki Janez je predlagal in priporočal to, neki Miha zopet to ali kaj drugega. In kjer so predlogi in nasveti, so vedno tudi protipredlogi in protinasveti. Vsak po svoji. Po ponuja in svoje zagovarja. Tako je bilo prekanj, pričkanj na sejah vedno dovolj. Na sejah so se kregali in prepirali, včasih dokaj glasno; po seji so pa za baro nekateri od jeze, drugi radi kaj drugega "tritali", pili in zalivali jezo, ali pa veselje radi zmage na seji. Tako je bilo tista leta.

Na eni strani, boste rekli, to je bilo nespametno. Morda res. Ampak nekaj življenja je pa le bilo, za katerega se je zdelo "leaderjem" in drugim vredno boriti in živeti. In to je držalo ljudi pri društvih v bojih in drugače. Če bi ne bilo tega, bi bilo vse premrtvo. Za vsako stvar mora biti neki vzrok in za to je bil ta.

Po zadnji veliki gospodarski krizi 1929-1933, potem še tekom osmih let nadaljevanja te krize in za tem zadnji vojni je pa čas že močno počistil vrste tistih pionirjev, po katerih so nastajala naša podporna in druga društva ter organizacije. To pa je prineslo in postavljalo pred vse nas vprašanje: Koliko časa pa mislite, da boste še vozili z vašimi slovenskimi društvu in organizacijami?

Ta misel je začela in še sugerira naprej: Združite se kako! Proučite, kaj naj nas še ohrani bodočnosti? Do zdaj je šlo, danes še gre, še vozite. Kako bo jutri? Kako bo čez 10, 20, 30 let? Čas hiti hitreje, kakor je hitel dosedaj. Gre z veliko brzi- no naprej. Ali računate z njim in s problemi vaših društev in organizacij?

Meni se zdi, da čas glede vsega tega zahteva od nas odgovora danes. Jutri zna biti že prepozno.

Kaj pa vi menite drugi?!

Regerčan

Nemški načrt za iztrebitev Slovencev

(Ob 20-letnici)

Cleveland, O. — S Koroškega sem dobil sporočilo, da bo v soboto, 14. t.m. v Celovcu posebne vrste spominska proslava. Koroški rojaki se hočejo skupno na ta dan na dostojen način spominjati 20-letnice, kar je Hitler praktično začel s smotnim iztrebljanjem Slovencev na Koroškem. Ob pol 9. dopoldne bo v stolnici sv. maša s pridigo; nato ob tričetrt na 9. v Modri dvorani Doma glasbe občni zbor Zveze slovenskih koroških izseljencev, ob 11. uri pa v Veliki dvorani istega doma še posebna spominska proslava. Z gornjike so določeni Janko Ogris st., dr. Valentin Inzko, predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev, in dr. Franci Zwitner, predsednik Zveze slovenskih organizacij. Med govori bodo posamič in skupno nastopili moški in mešani zbori obeh osrednjih slovenskih koroških pevskih zvez pod vodstvom pe-rovodij Tomaža Holmarja, Folteja Hartmana, Hanzeja Gabri-ela, Vladimira Prušnika in Pavleta Kernjaka.

Ne samo koroški rojaki so bili dolžni, da so se spomnili enega izmed najbolj usodnih trenutkov v svoji zgodovini, marveč prav vsi Slovenci bi se morali tega dogodka z vso resnostjo spominjati letos in vedno. Res je sicer, da se je s smotnim iztrebljanjem slovenstva z njegovih lastnih tal začelo na Koroškem, toda čisto jasno je, da bi se bilo to pozneje nadaljevalo na Gorenjskem ter nazadnje končalo na vsem drugem slovenskem ozemlju, da ni večna Pravica posegla vmes.

Centralno navodilo za izselitev Slovencev s Koroškega je prišlo iz Berlina, toda pobuda je izšla iz samega Celovca, ko-

M. Jakopič:

Pomladni večer

Za mejo Robidovo
zvonec snežnobeli pozdravlja
otroški drobž,
dekle zataknilo je kito
domačega cvetja,
za Balantov križ.

Večer je. Kostanji,
lipe in brinje
na koncu vasi zadiše,
na travniku prve marjetke
v dekliške roke si žele.

Vas kot dekle je,
ki odložila je ves
nepotreben nakit,
le stari zvonik je kot vedno:
visok in ponosen,
z mesečino srebrno oblit.

Sava se mirno
s svojimi valčki
kot z jagenjčki
kuštravimi igra,
nje pesmi kot roke
ljubeče dotik,
gredo do srca.

Majski večer
in šmarnice rosne
dišče v mesečno noč,
kako hrepeneče iščem
slediti za vami
na teh širokih cestah tujine —
v večer tavajoč.

der so se bili v tamkajšnji nemški nacistični kuhinji skuhal: podrobni načrti, kako je treba iztrebitev slovenstva izpeljati. Koliko je Hitlerju in njegovim hordam uspelo ta načrt že izvesti, je bilo v AD pred časom že opisano.

Da so koroški Slovenci danes še v deželi, ali bolj pravilno, da so zopet v deželi, oziroma da smo Slovenci še na svoji rodni zemlji, je v glavnem posledica splošnega poteka zadnje svetovne vojne, in ne v najmanjši meri dejstva, da so sovjetske čete zavzele iz rok nemških nacističnih armad kraje, ki so bili namenjeni "Novi Koroški" oziroma "Novi Kranjski" itd., to je ozemlje med Harkovom in Rostovom na Donu. Tja so hoteli spraviti preostalo slovensko rajo, da ne bo v napotje germanstvu pri njegovi ekspanzivi v Sredozemlje in na bližnji vzhod. Meseca aprila in maja že so hoteli del tega ozemlja Nemci pripolniti s slovenskimi Korošci in Gorenjci. Stara Koroška z Gorenjsko pa bi morala po tedanjih načrtih postati rezervat za lovce iz Berlina.

Ker pa april 1943 ni več dopustil preračunanih in predvidenih operacij nadaljnjega izseljevanja, so morali koroški Slovenci pod sekiro in pred puške. Dne 7. aprila 1943 je tako 13 Selanov in Kapelčanov na Dünaju izgubilo svoje glave. V naslednjem obdobju do maja leta 1945. pa so še številni drugi koroški rojaki dali brez strahu svoje ožje domovine kot tudi vsega slovenskega naroda. Žal, da so vse te stvari širši slovenski javnosti, zlasti tudi oni v izseljenstvu, vse premalo znane. Vsaj zdaj ob 20-letnici naj bi nam bilo vse to v resen opomin!

Zgodovina je kruta učiteljica. Nemški narod je skoraj tisoč let mislil, da "hoši blagovest nemške kulture proti vzhodu. A ta njegov sen se je tako rekoč čez noč razblinil in nič. Božja pota so ljudem včasih nerazumljiva. Komunizmu je bilo določeno, da stirmoglavni nemško vsemogočnost, ko je ravno bila na pohodu na Stalingrad. S tem je bila odprta komunizmu pot v Berlin in Wien!

Nam Slovincem, ne glede na to od kod smo in kje živimo, pa naj bi bili ti hudi časi dobra šola! Opomin od zgoraj, da ne postanemo nekot žrtve svoje lahkomišelnosti!

J. S.

Josip Jurčič:

DOKTOR ZOBER

IZVIREN ROMAN

"Tu sedite, kako lep razgled!" In začela mu je imenovati cerkvice, vasi in naselišča po vrsti, kakor so se po dolini videla, vsa je poznala. Tam, kjer se vidi oni hrib, je Kobiljak, tam je doma ta in ta; a ondakaj, kjer se vidi ono belo med drevjem, je kapelica sv. Neže, kamor ljudje na božjo pot hodijo itd.

"In streha od našega doma se tudi vidi. Glejte, naša Marta je zakurila, dim se vzdiguje. Kako lepo! Kaj ne, da je lepo pri nas? Lepše kot v mestu, ne?"

"Gotovo," odgovori Liseč. In ker je že moralo denes ali jutri povedano biti, dostavi: "In prav težko mi bode zapustiti jutri ta kraj."

"Zakaj zapustiti?"

"Jutri odhajam."

"Kam?"

"V mesto nazaj, tu nemam ničesar dela več."

Lina ga resno-prestrašeno pogleda.

"Jutri? In kedar pridete nazaj?"

"Najbrž odidem za vselej, gospica," odgovori Liseč in glas se mu malce trese.

Nastane premolk.

"In Vi morete lahko iti od nas?" vpraša ona s tihim, oprejujočim glasom.

Liseč ji pogleda v lice. Njene velike oči so bile vprašujoče vanj uprte, in ... zdajci sta čez vanj uprte, in ... zdajci sta čez vanj uprte, in ... zdajci sta čez vanj uprte, in ...

Proč je bilo njegovo premagovanje! Ljubezen ima svojo brezobzirno moč!

"Ne morem, ljubljena deklica," vzklíkne on.

Njeno mokro oko mu je začelo v prvi gotovost o njegovi ljubezni in ta hip je tudi v njem zavladala in vse prevladala strast. Burno objame deklico in ji odpoljubi solze z belega lica.

Meja je bila pretrgana, prestop storjen, nazaj ni bilo več mogoče. Spoznanje je prišlo obema, da sta se ljubila že dolgo, že prej, ko še občevala nista. Tedaj kakor da bi bilo "namenjeno". In nihče svoj usodi ne uteče, pravijo in dostavljajo, da je ljubezen kakor voda, ki se nabere in prodere vse pomisleke, s katerimi ji jezove stavi hladni razum.

"Ne govori z nikomur, srce moje, tako dolgo, da jaz svoje misli zberem in ti vse povem, česar sedaj ne morem, prenašalo in nenavadno je prišla cela sreča tvoje ljubezni. Če ne bova sama govoriti mogla, pišem ti."

Tako je Liseč govoril po zadnjem poljubu, ko sta na poti domov zopet med orehi hodila po mehki travi in ko je prejel tako vesela, tako brezskrbna in nedolžna deklica v najkrajšem času vsa premenjena nosila v svojem srcu prvo skrivnost svojega življenja, sladko skrivnost prve ljubezni.

Gori v vinogradih pak je iz gozda stopil precej po odhodu naših ljubimcev stari Zober s puško na rami in s torbo ob boku, počasno korakal do mesta, kjer sta onadva sedela, tam v tla pogledal, kakor iskajoč, da-li sta kaj izgubila in nazadnje puško in torbo odložitvi sam sedel.

"Historična tla za dva človeka. Kakor je bilo videti, sta tu začela. Kakov bode konec? Kakov spomin na to-le ped zemlje? Ali bosta dosegla ono vsakdanje stanje, katero se jima sedaj kot bodoča sreča v fantaziji sveti, da bode kasne-

je, ako dobljeno, le navadno regularno dolgočasno stanje; ali pa jima bode ta trenotek in ta prvi poljub črva rodil, ki bode še na stare dni kavsal in govoril: kaj je onega trebalo, čemu si veroval in varal svoje srce, budalo! Eno ali drugo, v rezultatu ni velike razlike. Vraga! Sej sem na gorko tu, a mladega duha na tem sedežu ne čutim. Nič vpliva, nič poezije, nič čudežev več!"

Osemnajsto poglavje.

Drugi dan je bil sicer tisti šesti dan, za odhod namenjeni dan, ali Liseč ni odšel, niti novega obroka delal si.

Prebil je noč skoro brez spanja. Misli je mnogo, težke misli. Spominjal se je, kake so razmere tu v gradu, kake so njegove. Vse neugodno in nobenega razgleda v gladko bodočnost! Čudno protivje bolne matere, njegovo materialno stanje oprto samo na delo in zdravlje, celo ohlajeno prijateljstvo gospodične Senčarjeve — vse to mu je srce težilo in žalil se je! Zakaj je vzel njej mir? Kaj je njena duša trebala viharjev nesrečne, ker neuspešne ljubezni?

Vendar na koncu vsega takega premišljevanja se usede Liseč in napiše Lini pismo polno — ne kakovih takih pomislekov, nego — polno vroče ljubezni in večne zvestobe. In kar je pisal, teklo mu je samo iz srca, zato je bila tudi resnica, kakor ono prvo, dasi zopet uničeni in bogaboječi ljudje trdijo: "Resnica je samo ena."

Ker nista prilike imela biti na samem skupaj, pisala mu je tudi Lina vsak dan. In ker ni smela po njegovi želji še nikomur svoje skrivnosti razkriti, zaupala je svoje plamenče srcece tem več in tem žarnejša čutila belemu papirju.

Tako se je ogenj razvnel.

Za bodočnost, za nasledke, za vse, kar matere in očetje, variji in opravljivi pred kakovo ženitvijo v prvi poštevi jemljajo, niso se Lisečeva in Linina ljubezenska pisma nič brigala.

A tako je bilo le nekoliko dni. Ostro oko tete Senčarjeve je izpazilo premembo v vsem vedenju Lininem in zasulilo vzrok.

Liseč pa je sam zaupal svojo tajnost edinemu človeku, ki mu je tu pomagati mogel, dr. Zobru, dasi se je jako težko odločil.

K njemu je prišel v mraku. Začudil se je močno, ko mu je starec že precej po uvodu v besedo segel s pripovedovanjem tega, kar je mislil, da je njegova največja skrivnost.

Da je bil slučajen prislušalec v vinogradih, tega seveda ni mogel vedeti. Kmalu sta sedela skupaj.

"In tu naj Vam pomagam, naj Vam bodem snubač, kaj ne?" vpraša starec z veselimi smehom, v katerem je bila dobrohotnost poleg ironičnega porogavanja.

"Če to ne, vsaj svetujte mi, kaj naj počnem."

"Ni bolj neumnega posla na svetu, kakor zaljubljenim ljudem dobre svete dajati. Da bi svoje stvari pobrali in odšli, tega Vam ne smem svetovati, kaj ne da ne? Ali bilo bi najpriprostejše. Bog zna, ali se tu uklonite nesreči, če to storite. Vi bi ne bili prvi, ki je angeli mislil odpovedati se, a je dejansko ubežal samemu vragu v ženski podobi. Tega

(Dalje prihodnjič)

APRIL						
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

KOLEDAR
društvenih
prireditvev

APRIL

28.—Pevski zbor Korotan priredi v Torontu v Kanadi koncert.

29.—Društvo sv. Jožefa št. 146 KSKJ priredi za 50-letnico obstoja banket in ples v SND na E. 80 St. Začetek ob petih pop.

29.—Pevski zbor Slovan priredi spomladanski koncert v SDD na Reher Ave. Začetek ob 4. popoldne.

MAJ

6.—Pevski zbor TRIGLAV obhaja 15-letnico obstoja s koncertom v Sachsenheim dvorani na 7001 Dennison Ave. in plesom v isti dvorani.

6.—Slovenska telovadna zveza v Clevelandu priredi pomladansko telovadno akademijo v velikih dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob 3:30 popoldne.

13.—Pevsko društvo PLANINA priredi pomladanski koncert v Slov. nar. domu na 5050 Stanley Ave., Maple Heights. Začetek ob štirih pop.

13.—Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi materinsko proslavo v novi farni dvorani.

13.—Materinska proslava otrok Slovenske šole pri Mariji Vnebovzeti.

JUNIJ

17.—Dramatsko društvo LILIJA priredi piknik na farmi sv. Jožefa.

17.—Izlet otrok Slovenske šole pri Mariji Vnebovzeti na Bele Isle.

24.—Ohio KSKJ dan.

24.—Odbor staršev slovenske šole pri Sv. Vidu priredi izlet staršev otrok in prijateljev slovenske šole pri Sv. Vidu na Slovensko pristavo.

JULIJ

1.—Otvoritvena prireditev na Slovenski pristavi.

7.—Slovenska telovadna zveza v Clevelandu priredi tekme za slovensko prvenstvo na Slovenski pristavi.

8.—Telovadni nastop in piknik Slovenske telovadne zveze na Slovenski pristavi.

11., 12., 13., 14., 15. — Vsakoletni farni karžival pri Sv. Vidu.

22.—Piknik Slovenske šole pri Mariji Vnebovzeti na farmi sv. Jožefa na White Rd.

29.—Štajerski klub priredi piknik na Slovenski pristavi.

AVGUST

4.—Pevsko društvo Slavček priredi piknik na Slovenski pristavi.

5.—Dramatsko društvo LILIJA priredi "Slovenski dan" na farmi sv. Jožefa na White Rd.

26.—Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

OKTOBER

21.—Pevsko društvo Slavček priredi svoj letni koncert v veliki dvorani pri Sv. Vidu. Začetek ob 3:30 popoldne.

28.—Pevski zbor LIRA priredi ob štirih popoldne CERKVENI KONCERT v cerkvi sv. Vida ob 50-letnici svojega obstoja. Po koncertu banket v novi dvorani.

NOVEMBER

4.—Glasbena Matica poda v SND na St. Clair Ave. opero.

10.—Štajerski klub priredi martinovanje.

11.—Podružnica št. 14 SZZ praznuje 35-letnico svojega obstoja z banketom v SDD na Reher Ave. Začetek ob petih popoldne.

11.—Cerkveni pevski zbor ILIRIJA pri Mariji Vnebovzeti priredi koncert v cerkveni dvorani.

25.—Prosveta Baragovega doma priredi v farni dvorani pri Sv. Vidu festival slovanskih

narodnih pesmi in plesov. Začetek ob 3:30 popoldne.

DECEMBER

3.—Pevski zbor Slovan priredi jesenski koncert v SDD na Reher Ave. Začetek ob štirih popoldne.

23.—Baragova prosveta priredi v dvorani pri Sv. Vidu Slovenski božič. Začetek ob 3:30 popoldne.

Republikanski kongresniki imeli smolo z govori v predstavniskem domu

WASHINGTON, D.C. — Kot smo poročali, so republikanski kongresniki začeli preteklo sredo ofenzivo proti demokratični administraciji predsednika Kennedyja. Vse je bilo lepo pripravljeno, celo najavljeni govori so bili naprej dostavljeni časnikarjem, vse skupaj se je pa vendarle izmaločilo. Med tem smo namreč dočakali nove cene za jeklo in ostro reakcijo nanje od strani Bele hiše.

Republikanski kongresniki niso več mogli obravnavati tega dogodka v svojih govorih, časnikarjem se je pa zadeva z novimi cenami za jeklo zdela tako važna, da so republikanske govore na Kapitolu čisto prezrli. Republikanski kongresniki se sedaj tolažijo s pregovorom, da je vsak začetek težek.

Mornarica bo odpustila rezerviste 1. avgusta

WASHINGTON, D.C. — Vojna mornarica je objavila, da bo odpustila 8.000 rezervistov, ki so bili poklicani v službo lansko jesen zaradi berlinske krize, s 1. avgustom letos.

Iz aktivne službe bo vzetih tedaj tudi 40 rušilcev in 18 skvadronov pomorskega letalstva.

Predsednik Kennedy je objavil sklep vlade o odpustu rezerv na zadnji tiskovni konferenci, pa pri tem pripomnil, če ne pride do novega "resnega poslabšanja mednarodnega položaja."

V blag spomin

DRUGE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA DRAGEGA BRATA

Ludwig Marolt

ki je umrl 17. aprila 1962. leta.

V hladnem grobu zdaj počivaš, rešen si prav vseh skrbi, mi pa mislimo na Tebe, Te pogrešamo vse dni.

V srcih nosimo ljubee glas, spomin in pogled Tvoj, dokler nit življenja steče in vsi pridemo za Teboj!

Zaljujoči:

bratje: JOHN, STANLEY,
RUDOLPH in ALBERT

Cleveland, 16. aprila 1962.

Holmes Ave. Market

15638 Holmes Avenue

Liberty 1-8139

Cleveland 10, Ohio

IMA

ZA VELIKO NOČ!

odlične DOMAČE MESENE KLOBASE, ŠUNKI, PLEČETA, ZELODCE in PRVOKLASNO SVEŽE MESO!

ZATO: NAROČITE ŽE SEDAJ vse, kar boste o VELIKO NOČI potrebovali!

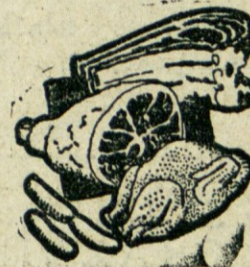
RAZEN TEGA DOBITE PRI NAS

tudi vse, kar je potrebno za POTICE

in razne druge velikonočne

SPECIJALNOSTI!

Sprejemamo poštna naročila in razpošiljamo tudi izven mesta!

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE VSEM NAŠIM
ODJEMALCEM, PRIJATELJEM IN ZNANCEM!

MIN'S BEAUTY SALON

6526 St. Clair Ave.

EN 1-7157

Lastnica MINNIE KADER želi vsem gospem in gospodicam, ki obiskujejo naš salon, in vsem rojacom vesele velikonočne praznike.

Iskrena hvala za naklonjenost, priporočam se za bodoče.

AZMAN & SONS MARKET

6501 St. Clair Ave.

Telephone: EN 1-0347

Vesele velikonočne praznike želimo vsem našim odjemalcem in prijateljem

LOUIS, WILLIAM, EDWARD in FRANK

MALI OGLASI

Stanovanje oddajo
Štiri sobe, kopalnico in shrambo, s plinsko kurjavo, oddajo na 1059 E. 67. St. Kličite EN 1-7112. (77)

Naprodaj

V Euclidu, blizu SDD na Reher Ave., 4½ sobni bungalow. Poploščena kopalnica, 2 spalnice, klet, plinski ogrev, garaža za 2 avtomobila, velik lot, sadna drevesa, vinska trta. Cena \$19,900.

LAKELAND REALTY CO.

KE 1-6681 KE 1-3662

Naprodaj

gradbene parcele (lots) na dobrem kraju. \$300 in več. Pišite na: M. Yeomans, R.F.D. No. 1, Rome, Ohio. —(75)

Naprodaj ali v najem

Real-estate posel v severovzhodnem delu mesta. Dovolj prostora za parkanje. Za pojasnila kličite KE 1-6523. (75)

Geneva-on-the Lake, O.

Naprodaj je hiša za goste in z licenco za restavracijo, sredi mesta — privatno obrežje. Dobar dohodek, ceno prava. Malo naplačilo pravi osebi. Pišite na: Town & Country, Lake Road, East, ali kličite HUXley 7-4485, Geneva-on-the Lake, O. —(16, 19 apr.)

Prijatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE
AID FOR AGED PRESCRIPTIONS
St. Clair Ave. & 68th St., EN 1-4212

ČE HOCETE . . .
prodati ali kupiti posestvo
ali trgovino, obrnite
se do nas

JOS. GLOBOKAR

986 E. 74th St.
HE 1-6607

1881

1962

Naznanilo in Zahvala

Globoko potrti in žalostni src naznanjamo vsem prijateljem in znancem, da so umrli naša ljubljena mati, stara mati in tašča

Margareta Marolt

rojena ŠPEH

Prevideni s sv. zakramenti so zatisnili svoje dobre oči dne 13. marca 1962. leta.

Pogreb se je vršil 17. marca iz pogrebnega zavoda A. Grdina in sinovi na Lake Shore Blvd., v cerkev Marije Vnebovzete, od tam pa — po sv. maši zadušnici in pogrebni obredih — na pokopališče Kalvarijo, kjer smo našo drago mamo položili k večnemu počitku.

Blagopokojnica so bili rojeni 29. junija 1881 v vasi Kozarce pri Starem trgu, pri Ložu, v Ameriko so prišli 1906. leta.

V dolžnost si štejem, da se s tem iskreno zahvalimo Father Anthony Rebol za zadnjo popotnico in enako Father Godina za darovano sv. mašo in za spremstvo na pokopališče.

Srčna hvala vsem, ki so ob njeno krsto položili tako lepe vence cvetja in vsem, ki so darovali za sv. maše.

Posebej naj prejmejo našo globoko zahvalo članice podr. št. 25 SZZ, ki so prišle molit za pokojno in so se udeležile pogreba, kakor tudi člani Baraga Court No. 1317 Cath. Order of Foresters, ki so prišli v pogrebni zavod molit sv. rožni venec.

Hvala vsem, ki so pokojno prišli kropiti in so molili ob njeni krsti, kakor tudi vsem, ki so jo spremljali na pokopališče.

Ljubljena mati, stara mati in tašča, počivajte v miru v blagoslovljeni ameriški zemlji in lahka naj Vam bo njena gruda!

Mi, ki smo ostali, žalujemo za Vami. Tolaži pa nas globoka vera, da se enkrat vsi zopet združimo in da skupaj uživamo radosti večnega življenja. Do takrat pa se Vas bomo vedno spominjali z ljubeznijo in hvaležnostjo v naših mislih in molitvah!

Vaši žaljujoči:

JOHN, STANLEY, RUDOLPH, ALBERT, sinovi

JENNIE, MARGARET, ALBINA, snaha

OSTALO SORODSTVO

4 vnuki in 2 vnukinji
Cleveland, 16. aprila 1962.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želita

LOUIS FERFOLIA DONALD FERFOLIA

POGREBNI ZAVOD

9116 Union Ave.

MI 1-7420

Vodimo spoštljive pogrebne sprevođe v tolažbo
preostalim . . . v spomin pokojnim

PRAV VESELE
VELIKONOČNE PRAZNIKE
in
VESELO ALELUJO
želi vsem

KOLLANDER TRAVEL

6419 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

Pridružite se našim skupinam, ki potujejo v Slovenijo.
August Kollander bo osebno spremljal skupini, ki
potujeta z jet-letali dne 30. junija in 28. julija.
Posebna skupina, tudi pod vodstvom našega vod-
nika, potuje z jet-letalom dne 2. julija.
Z ladjami pa potujeta skupini:

16. avgusta s Queen Elisabeth,
20. avgusta s "SS France".

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

vsem slovenskim odjemalcem, prijateljem

in znancem želi

LILLIAN'S SUPERMARKET

VSE VRSTE GROCERIJE in DOMAČE MESO ZA
PRIGRIZEK - TUDI PREKAJENO
MESO IN KLOBASE

784 E. 152 St.

GL 1-2836

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELI VSEM
POSETILCEM, PRIJATELJEM IN ZNANČEM

JOHN PETRIČ

Lastnik

SLOVENSKE BRIVNICE

783 East 185. Street

IV 1-3465

ZAHVALJUJE SE ZA DOSEDANJO NAKLONJENOST
IN SE PRIPOROČA ZA BODOČE!

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

ZELITA VSEM

KNIFIC & OKICKI

INSURANCE SERVICE

JOHN OKICKI—RUDY KNIFIC

820 E. 185. Street

IV 1-7540

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
želita vsem odjemalcem, prijateljem in znancem

JOSEPHINE in STANLEY JERSE,
lastnika

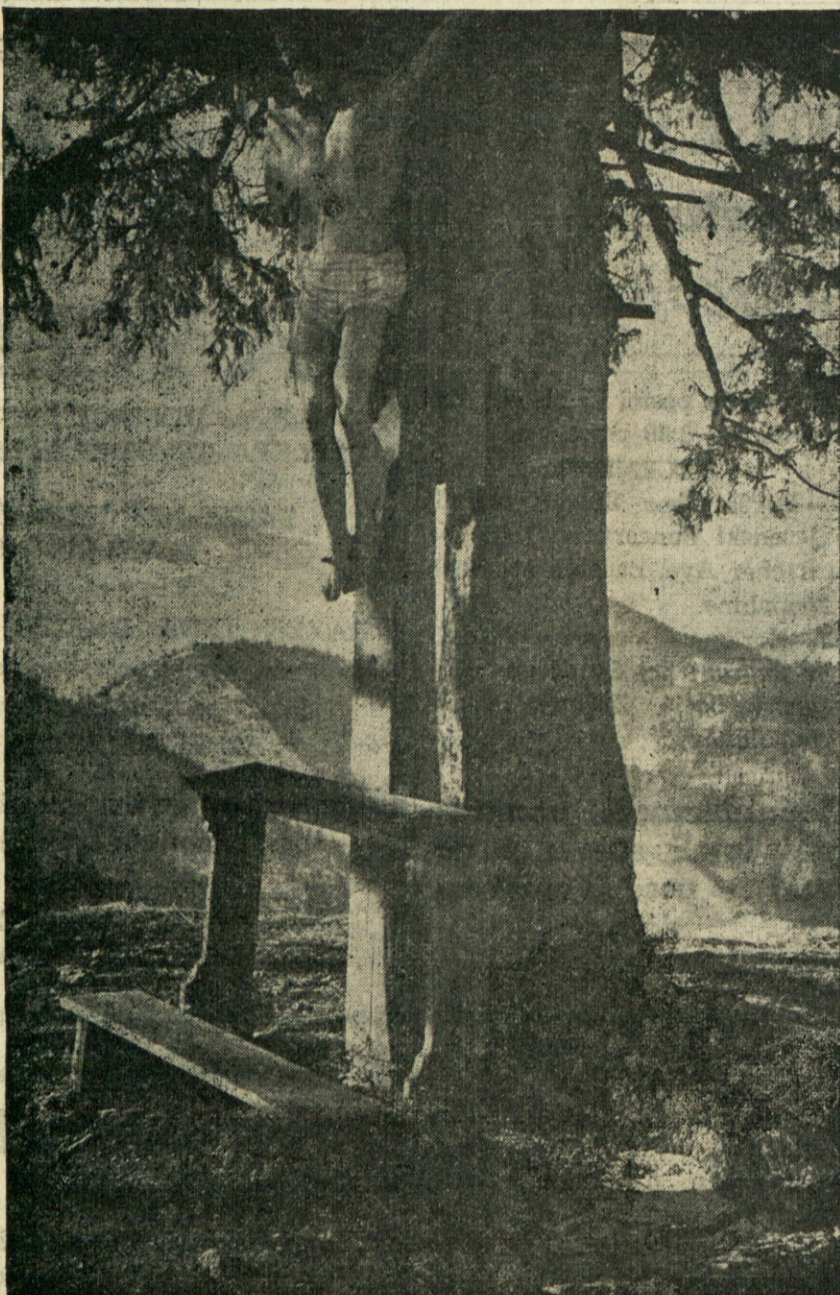
FORGET-ME-NOT

JERSE'S GIFT and FLOWER SHOP

470 E. 152nd Street

IV 6-0226

KRIŽ ob poljski poti

Poljski duhovnik dr. Ferdi-
nand Schoenwaelder pripovedu-
je naslednji resnični dogodek.

Iz koncentracijskega taborišča
Dachau je dnevno odhajal odde-
lek jetnikov na delo. Med temi
sužnji so bili tudi duhovniki.
Pot je vodila po polju mimo zna-
menja, mimo velikega križa.

Mlad SS-ovski stražnik, ki je
četo spremljal in vodil na delo,
je ta križ peklensko črtil. Mo-
žakar je bil velik in močan,
svetlolas in modrook. Na zbir-
nem prostoru je često zbijal ne-
umne šale in zaradi tega je do-
bil vzdevek "kulturonosec". Ta
"kulturonosec" je z vidnim ve-
seljem in s posebnim užitek-
om brenil omenjeni križ s svojimi
težkimi škornji vselej, kadar je
šel mimo. Na spodnjem koncu
je bil les križa že trhel in je ob
vsaki brci močno zaškripal. Zde-
lo se je, da stoka pod surovimi
udarci.

Nekega dne, ko je delovna ko-
lona kot običajno v peterostpu
spet korakala na delo, je iz
prve vrste stopil mlad jetnik
in šel h križu. Pod pazduho je
stiskal tri količe. Takoj se je
spravil na delo. Dva količa je
ob lesu porinil v mehko zemljo,
s tretjim količem pa je udarjal
po teh zagodah, da bi tako križ
podprl.

"Kulturonosec" je prvi dou-
mel, kaj se godi in je z močnim
glasom, kot bi se svet podiral,
zateglo zavpil: "Stooj!" Kakor
da bi ustrelil, je kolona hipoma
obstala. Stražnik in jetniki so
kot okameneli zrl v moža pod
križem. Veljalo je namreč kot
poizkus pobega, če je jetnik med
pohodom stopil iz vrste in vsak
stražnik je imel pravico, da ga
je takoj ustrelil. Če je zadel, je
dobil tri dni dopusta, 20 Mark
denarja in znaten dodatek ciga-
ret.

Vsi stražniki so namerili orož-
je na moža pod križem, napeli
petelina, a nihče ni pritisnil. Že
je bil prvi kol zabit v mehko
zemljo, ko je "kulturonosec" kot
brez uma zatulil: "Nazaj, ti svi-
nja, ali po te bom ustrelil!" Po-
gnal se je h križu in dvignil no-
go, da bi ga brenil. Tedaj pa se
je mladi jetnik postavil pred
križ in je odločno dejal: "Ne do-
volim, da bi v moji navzočnosti
kdo križ zasramoval!"

"Kulturonosec" je pošla sapa.
"Gospod vodja," se je obrnil k
starešini, "to je očiten upor!" V
tišino, ki je sledila, je mladi ju-
nak še enkrat glasno in razločno
zaklical: "Kristjan sem in ne pu-
stim zasramovati križa!"

Mogoče bi bil "kulturonosec"
tega mladeniča na mestu ustre-
lil. Mahal je namreč z orožjem,
ga potiskal k licu, pomerjal, ga
spet vzel proč in je neprestano
tulil kot nor. Nekaj ljudi, ki je
tedaj prišlo mimo, je na mestu
obstalo in prizor pozorno mo-
trilo. Vodja delovne skupine pa
je dal povelje: "Naprej!" In je-
tniku pod križem: "Glejte, da
se poberete od tu! Pozneje pa
bomo dalje govorili!"

Ves dan je šlo nato delo tiho
od rok. Stražniki niso več tako
priganjali kot običajno; bila je
nenavadna tišina.

V popoldanskem odmoru pa je
vodja delovne skupine poklical
"begunca" k sebi. Zapisal si je
njegovo ime in številko. Potem
ga je vprašal: "Kaj ste po po-
klicu?"

"Student teologije v jezuit-
skem redu."

Vodja je zmajal z rameni in
molčal. Potem je dejal: "Napi-
sati moram zoper vas ovadbo in
vi veste, da se vsak poizkus po-
bega kaznuje s smrtjo. Obžalu-
jem, da boste morali zaradi take
neumnosti v smrt. Odstopite!"

Ko se je delovna skupina zve-
čer vračala z dela, je moral mla-
di junak korakati zadnji. Pri
vratih so ga zadržali in odvedli
k vodji taborišča. Vsi duhovniki
pa so zanj molili. Opravili so tu-
di molitve za umirajoče. Po kon-

čanih molitvah so se odprla vta-
ta barake in dijak-bogoslovec,
branilec križa, je vstopil ves na-
smejan v sobo.

"Ti živiš? Kaj pa se je prav-
zaprav zgodilo?" Sto in sto vpra-
šanj so stavili kleriku.

"Oh, nič! Taboriščni vodja me
je izpraševal to in ono. Potem
je "kulturonosca" vrgel skozi
vrata ven, da sva ostala sama v
sobi. Jaz pa sem ga prepričal,
da moramo mi kristjani križ
braniti do smrti. Poslušal me je
in je na koncu rekel: "Da se mi
kaj takega ne bo zgodilo nikoli
več! Ste razumeli? Jutri pa si
poiščite dva moža, vzemite orod-
je in potrebni les s seboj ter
križ popravite! Z vami naj gre
tudi stražnik!"

Ta križ še danes stoji — pre-
novljen — na prejšnjem mestu.
Že je za več kot 16 let preživel
"stoletni rajh"...

Zmaga križa — zmaga Križa-
nega!

BILA JE ZELO IZNENADENA

Mrs. Johanna Kostka iz La Pu-
enta, California, piše:

"Dragi prijatelji: Vaši zdravilni
čaji Tatra št. 1 in Remolek št. 3,
kakor tudi ostali, so mi veliko po-
magali, zato jih priporočam tudi
drugim bolnikom. Stara sem že nad
82 let in moje stanje je bilo kro-
nično. Bolela me je noga in sem se
komaj premikala skozi leta. Prav
tako nisem mogla pregibati kolena.
Tudi roke so bile otrpene. Nato
pa sem začela piti te zeliščne čaje
in mi je kmalu odleglo in v krat-
kem času sem bolje hodila. Bila sem
zelo iznenadena. Ti čaji dobro delu-
jejo tudi za moje živce. Jaz sem
bila bolničarka in imela veliko iz-
kušenj, zato pa sem prepričana, da
so čaji dobri in tudi poceni. Prepri-
čana sem, da bi ti zeliščni čaji po-
magali tudi drugim.

S spoštovanjem,

Mrs. Johanna Kostka

ALI TRPITE ZARADI ZAPRTJA, ki po-
vzroča slabosti želodca, pline, utrujenost,
nervoznost, glavobol? Če so to neprijet-
nosti vzrok zaprtja, jih olajšate ali od-
stranite, če temeljito očistite svoje telo in
da drugi organi delujejo pravilno. Zavitek
TATRA ZELIŠČNEGA ČAJA št. 1, za 60
skodelic, \$1.00

PECTORAL — PRSNI ČAJ št. 2. Zna-
stvena mešanica najboljših zelišč za za-
časno olajšanje kašlja, ki je vzrok pre-
hlada, imamo ga na zalogi; zavitek \$1.00.

REMOLEK ZELIŠČNI ČAJ št. 3. Zna-
menita formula zelišč, zelo priljubljena pri
starejših ljudeh za njen naravni in mil
učinek; zavitek \$1.00.

EMATEA ZELIŠČNI ČAJ št. 4. Prirejen
iz tekom razdobij preiskanih zelišč, ki
jih cenijo še iz starih časov za njih ko-
ristni učinek pri krvi in čiščenju; zavitek
\$1.00

RENEX ZELIŠČNI ČAJ št. 5. Izvrsten
zeliščni čaj, katerega uporabljajo vsi za-
radi njegove zdravstvene in prirodne do-
brote. Ni odvajalen, Zavitek \$1.00.

Vsak zavitek čaja stane \$1.00, ŠEST ZA-
VITKOV, KATEREKOLI VRSTE za \$5.00,
12 za \$10.00. Pri vsaki škatlji čaja dodaj-
te 10c za poštnino, 15c za Kanado, 25c za
drugo deželo. Navodilo za uporabo na
vsakem zavitku. Naročilo naslovite takole:

Tatra Company, Dept. 10
Box 60, Morrisville, Pa.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELIMO
VSEM NASIM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM.

MRAMOR'S MARKET

6710 St. Clair Ave.

HE 1-7769

Naše vsakdanje, vedno znižane cene

1 gal. jedil. olja ANGELA MIA	1.99 (prihranek 49c)
5 funtov AJDOVE MOKE	0.79 (prihranek 21c)
3 funte CRISCO	0.79 (prihranek 20c)
1 lb. MAXWELL HOUSE Coffee	0.69 (prihranek 10c)
6 oz. Instant MAXWELL Coffee	0.79 (prihranek 20c)
FAB KING SIZE	0.99 (prihranek 30c)
1 funt OREHOVIH JEDERC	0.99 (prihranek 21c)

SHOP AND SAVE AT MRAMOR'S

FREE DELIVERY

Se priporočamo

ZA POPRAVITI ALI STAVITI NOVO STREHO ALI ZLEBOVE.
VRŠIMO VSA V KLEPARSKO STROKO SPADAJOČA DELA.

NAŠE DELO JE POZNANO IN ZANESLJIVO

FRANK KURE

Lahko pišete na ta naslov:

R. F. D. No. 1, Route 44, Newbury, Ohio

Pokličite telefonično: JORDAN 4-5503

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

ŽELE VSEM ODJEMALCEM

IN PRIJATELJEM

Vinko Vrhovnik in Frank Urankar,
lastnika

SHAWNEE AVENUE FOOD MARKET

19300 SHAWNEE AVENUE

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
ŽELI VSEM GOSTOM IN PRIJATELJEM

SORN'S RESTAURANT

SLOVENSKA RESTAVRACIJA

6036 St. Clair Ave.

Priporoča svojo domačo ku-
hinjo, kjer dobite vedno ja-
ko okusna jedila po zmernih
cenah.

Vesele Velikonočne praznike želi

odjemalcem in prijateljem

ACME DRY CLEANING

ČISTIMO - LIKAMO - POPRAVLJAMO

Se priporočamo

672 East 152nd St.

GLenville 1-5374

PRAV VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
ŽELIJO VSEM:

DANIEL STAKICH

RICHARD T. STAKICH

ROBERT D. STAKICH

CARL SPRETNAK

JOSEPH STOJETZ

INSURANCE AGENCY - REAL ESTATE BROKERS
BUILDERS

804 E. 185th St.

KE 1-1934

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

vsem odjemalcem in prijateljem žele in se obenem

zahvaljujejo za naklonjenost v preteklosti in se

tudi priporočajo za bodočnost

BRODNICK BROS. APPLIANCE & FURNITURE

16013 Waterloo Rd.

IV 1-6072

FRANK JOS. BRODNICK in JOHN J. BRODNICK, JR.,
lastnika

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
IN VELIKO PIRHOV VSEM ŽELIJO

FRANK E. STRUMBLY SONS

5719 Highland Rd.

Highland Heights

HI 2-4479

Gradimo lepe moderne hiše, pridite in
oglejte si jih.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

ZELI VSEM ROJAKOM

JOSEPH ZELE IN SINOVI

DVA POPOLNA POGREBNA ZAVODA

6502 St. Clair Ave.

EN 1-0583

COLLINWOODSKI URAD

458 E. 152nd St.

IV 1-3118

LOUIS A. ZELE - JOSEPH ZELE, Jr.

SUTTON C. GIROD

Cadillac bolniški voz

DOSTI PROSTORA

z oksigensko napravo

ZA PARKANJE

6515 St. Clair Ave.

HE 1-1444

WISHING ALL OUR FRIENDS
AND PATRONS
A JOYOUS EASTER

Želimo vsem našim odjemalcem
in prijateljem
veselo Veliko noč

THE DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

THE FINEST IN BEVERAGES SINCE 1908
SOFT DRINK MANUFACTURERS
BEER DISTRIBUTORS

PABST ... LABATT ... OLD GERMAN
BLATZ ... LEISY ... HEINNEKENS

KOMIN PHARMACY

JOHN KOMIN, lastnik

SLOVENSKA LEKARNA

6430 St. Clair Ave., vogal Addison Rd.

Zeli vsem odjemalcem vesele velikonočne praznike

Lev Nikolajevič Tolstoj:

Velikonočni svit na tlaki

Bilo je v času tlačanstva. Zemljiški gospodje so bili zelo različni. Bili so med njimi taki, ki so mislili na svojo zadnjo uro in na Boga ter imeli sočutje z ljudmi, bili so pa tudi psi, toda mrtvim bodi vse pozabljeno. Slabši kot gospodje so pa bili oskrbniki, ki so se do te službe povzpeli iz tlačanskega rodu.

Na nekega plemiškega posestvu je bil tak oskrbnik. Posestvo je bilo veliko, bilo bi vsega dovolj za vse, za gospodo in za kmete. Toda upravitelj se je polastil vse oblasti in je kruto tiščal kmete za tilnike. Vedno huje in huje je bilo in ljudje so se ga slednjič bali kot divje zveri.

Nekega dne so se kmetje opoldne zbrali v gozdu. "Kako bomo sedaj živeli?" so vpraševali drug drugega. Do smrti nas trpinči z delom, ponoči in podnevi. Če mu ni kaj prav, pa že zažvižga bič in vezi se oklenejo nesrečnika. Semjon je pod udarci njegovega biča umrla. Anisima je na tla mučil do smrti. Ako bo kdaj spet začel divjati, ga potegnemo s konja in ga udarimo s sekiro, da bo enkrat za vselej konec tega." Tako je govoril Vasilij Minajev. On je kahal najhujšo jezo proti oskrbniku. Vsak teden ga je pretepel z bičem, speljal mu je ženo ter jo vzel k sebi za kuharico.

Ko je nato prišel oskrbnik, je takoj začel robantiti. V enem izmed kupov je našel malo lipo. Vprašal je, v čigavi vrsti je stala in pokazali so na Izidorja. Oskrbnik ga je bil s pestmi v obraz, da je bil ves krvav. Tudi Vasilija je pretepel z bodečimi vejami osata, ker je njegovo kup bil premajhen.

Zvečer so se kmetje znova zbrali in Vasilij je začel: "Vi ste mi pa res močje! Tudi vrabci so se nekoč zarotili proti jastrebom. 'Noben den ne bo izdal drugega, eden za vse, vsi za enega.' Toda ko je priletel jastreb, so se vsi razbežali in poskrili v koprivah. Jastreb je zgrabil tistega, ki si ga je pač izbral ter ga odnesel. Tedaj so prilezli vrabci iz svojih skrivališč: 'Cvik, cvik! Eden manjka? Kdo manjka? Vanjke ni! A tako. To se pravi, si je najbrž že zaslužil.' Prav tako govorite vi."

V velikem tednu je oskrbnik naznanil kmetom, da naj bodo pripravljeni, kajti na Veliko noč bodo delali. To je kmete zelo znevoljilo in na veliki petek so se zbrali na dvorišču pri Vasiliju. "Če pozablja na Boga in uganja take reči, potem ga pa je res treba ubiti. Mi pa bomo poginili tako ali tako."

Na sestanek je prišel tudi Peter Mihejev. Bil je miren človek in držal se je nekoliko ob strani. "Kar hočete storiti, bratci, je velik greh. Ubili človeka je huda stvar. Ubili tujo dušo je lahko, toda kaj bo potem s tvojo? On grdo ravna in zato bo grdo končal. Trpeti mora človek, bratci."

Vasilija so te besede razjezile: "Vedno ista stara pesem, ubiti človeka je greh. Seveda je greh, toda kak človek je to? Ubili dobrega človeka je greh, toda pokončati takega psa pa Bog ni prepovedal. Steklega psa je treba pobiti iz usmiljenja do ljudi. Bil bi večji greh, ako bi ga ne ubili. Tudi če bomo zato trpeli, bomo trpeli za ljudi. Povej, ali je manjši greh iti na sveti praznik delati?"

Mihejev je na to odvrnil: "Čigav greh je to, bo že vedel Bog, le ako mi ne bomo nanj pozabili. Bratci, jaz ne govorim tako iz lastne pameti. Ako bi nam bilo rečeno, da smemo hudobijo s hudobijo povračati, potem bi bil to za nas božji zakon. Toda rečeno nam je bilo drugače: Ako hudo s hudim povračaš, bo padlo nate nazaj. Lahko je ubiti človeka! Toda njegova kri leži na tvoji duši. Ubili človeka, po-

meni dušo omadeževati s krvjo. Meniš, da si s tem hudobo uničil? Ne, ne! Vzel si samo na svojo dušo še večje zlo. Podvrži se nesreči in potem se ti bo tudi nesreča podvržla."

Kmetje so obhajali prvi velikonočni praznik. Zvečer je prišel župan s pisarjem iz graščine in naznanil vsej vasi, da bodo naslednji dan šli na polje orat. Kmetje so tarnali, toda niso si upali povelju upreti. Naslednji dan so odšli s plugi na polje. V cerkvi so zvonovi vabili k rani maši, povsod je ljudstvo praznovalo sveti dan. Kmetje so pa orali.

Oskrbnik Mihail Semjonovic je prižgal svojo pipico in je pozval k sebi starešino. "Kako, ali so odšli na polje?" — "Vsi, in jaz sam sem jim odkazal delo." Mihail Semjonovic se zvija in zvija, končno pa nadaljuje: "Pa še eno! Pazno poslušaj, kaj ti razbojnik tarna o meni ter mi potem vse povej. Poznam jih, delo jim smrdi, najraje bi kar naprej lenobo pasli. Zrtje in praznovanje jim je pogodu."

Oskrbnikova žena je bila tiha ženska in imela je dobro srce. Kadar je le mogla, je svojo mu možu prigovarjala, da naj bo dober ter zagovarjala kmete. "Miša, moj ljubi Miša", mu je rekla, "danes je velik praznik, Gospodov dan. Ne greši; za Kriščevo voljo, pusti kmete domov." Mihail Semjonovic je postal togoten, vrgel je svojo pipo s tlečim tobakom ženi v zobe, napodil jo iz izbe in ukazal primesti kosilo. Jedel je žolico, paščeto, zelenjavno juho s svinjino, kos pečenega odojka, mlečne cmoke, zraven je srkal črešnjevo žganje, za konec pa se je posladil s pogačo.

Tedaj je starešina stopil predenj. "No, kako je, ali orjejo, ali bodo napravili toliko kot sem ukazal?" — "Več kot polovico polja so že zorali." — "Kaj pa pravijo o meni, menda krepko zmerjajo?" — "Godrnjajo, Mihail Semjonovic, godrnjajo." — "In kaj pravijo? Govori vendar!" — "Pravijo, pravijo: Ne veruje v Boga." — Oskrbnik se je zarežal. "Kdo je to rekel?" — "Vsi pravijo tako: Prav gotovo se je zapisal zlemu duhu, to menijo." — Oskrbnik se je smejal naprej. "Prav tako, sedaj pa mi moraš povedati, kdo izmed njih tako govori. Kaj pravi na primer Vanjka?" — "Tega pa skora ne upam ponoviti. Ta bo pa bržkone umrl brez spovedi, pravi Vanjka." — "Prav Vanjka, to bova že med seboj obracunala. In kaj pravi Tiška? Je tudi tak pes?" — "Vsi zmerjajo in govore hude reči." — "Kaj pa pravijo takega?" — "Naj se mu trebuh razpoči in čreva naj mu ven pogledajo, tako pravijo."

To se je Mihail Semjonovicu zdelo zelo smešno in zato se je glasno zakrohotal. "Bomo že videli, komu bodo prej prišla na dan. Kdo pravi to? Tiška?" — "Nihče ne reče kaj dobrega. Vsi godrnjajo in groze." — "In Petruška Mihejič, kaj pa on pravi. Ta prasec tudi prav gotovo godrnja?" — "Ne, Mihail Semjonovic, Peter ne godrnja." — "Kaj pa potem pravi on?" — "Izmed vseh kmetov je on edini, ki ni ničesar rekel. Človek

svoje vrste. Čudil sem se mu, Mihail Semjonovic." — "Hej, čemu neki?" — "Tudi vsi kmetje so se čudili temu, kar je on počel." — "Kaj pa je storil?" — "Zares čudna stvar. Ko sem prišel k njemu je ravno oral na rebri pri Turškem griču. Zaslisal sem, da nekdo prepelva, lepo in ubrano, na plugu med ojnčami pa se nekaj svetlika." — "In kaj je bilo?" — "Plamen. Stopil sem bliže in zagledal sem svečko za pet grošev, ki je brlela na plugovi prečnici. Gorela je in veter je ni ugasnil. On je pa tam v novi srajci oral in pel. Pred menoj je obrnil plug ter ga otersel, vendar pri tem svečka ni ugasnila. Obrnil je prečnico, a lučka je gorela naprej. Ko je mene zagledal, se je pokržil in začel znova peti." — "In kaj je rekel?" — "Rekel je samo: Mir zemlji in blagor ljudem!" Nato je dvignil plug, pognal svojega konjica in prepeval naprej s čistim glasom, njegova lučka pa je gorela in ni ugasnila."

Oskrbnik se je nehal smejati, glava mu je padla na prsi in postal je zamišljen. Nato je stopil za zaveso, se vrgel na posteljo in začel stokati in tarnati. Njegova žena je hotela z njim govoriti, toda ni dobila odgovora, le vnoomer je ponavljal: "Premagal me je. Sedaj to vem!"

Žena mu je rekla: "Jaši na polje in spusti jih. Vse si doslej storil kot si hotel in nikdar te ni bilo strah. Kako to, da si sedaj postal naenkrat tako boječ?" — "Izgubljen sem" je odgovoril, "premagal me je". In vedno znova: "Premagal me je, premagal me je." — "Jaši vendar na polje in pusti kmete, da gredo po svojih potih, pa bo vse dobro. Ukazala bom osedlati tvojega konja", je rekla žena.

Oskrbnik je jezdil skozi vso vas in prišel do glavnega izhoda. Stopil je s konja, odprl zavorni plot in hotel potem znova zajahati konja. V tem se pa je zaradi prašiča, ki je pritekel od nekega konja splasil in spotaknil. Oskrbnik je bil pa težak mož, zgrešil je sedlo in padel na koničasti plot. V plotu pa je bila ena konica prav posebno ostrina in je štrlela višje kot druge. Na to je zadel oskrbnik s trebuhom. Ostra konica mu je razparala život in brez moči je padel na tla.

Kmetje so se z dela vračali domov. Konji so trzali in niso hoteli skozi vaški vhod. Kmetje so šli pogledat kaj je: Tam je ležal na hrbtu Mihail Semjonovic z razprostrtimi rokami, steklenimi očmi, drobovje mu je sililo iz trebuha in obdajala ga je mlaka krvi. Zemlja njegove krvi ni pila.

Kmetje so prestrašeni obstali. Nato so zadenski povedli svoje konje skozi vhod. Samo Peter Mihejič je stopil k oskrbniku. Videl je, da je mrtev. Zatisnil mu je oči. S pomočjo svojega sina je truplo del v leseno rakev ter jo zapeljal v graščino. Sedaj je gospod zvedel, kaj je počel njegov oskrbnik. Za pokoro je osvobodil vse kmete. In kmetje so spoznali: Božja moč ni v grehu, ampak v dobroti.

— Pennsylvania je na čelu Združenih držav v pogledu tekstilne industrije in izdelave pletenin.

VSEM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM ŽELIMO
PRAV VESELE IN SREČNE
VELIKONOČNE PRAZNIKE

FAMILIA

6116 Glass Ave.
Cleveland 3, Ohio

UT 1-0684

nasproti šole sv. Vida

SLOVENSKA TRGOVINA NABOŽNIH PREDMETOV
IN KNJIG

Pri nas na izbiri
najlepše in najnovejše v naboznem tisku, kipih in
slikah, darila za godove, rojstne dni, poroke, oblet-
nice in druge osebne in družinske praznike.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
ZELI VSEM SVOJIM CENJENIM ODJEMALCEM,
PRIJATELJEM

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6202 ST. CLAIR AVE.

MR. IN MRS. JOHN J. SUSNIK
IN SINOVI

VESELE VELIKONOČNE
PRAZNIKE VOŠCI
VSEM PRIJATELJEM
IN ZNANCEM

**JOHN A.
FAKULT**
COUNCILMAN
32. VARDE

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

ZELITA VSEM

MARTIN IN WILLIAM KOZAR
lastnika

LA SALLE TAVERN

na 837 East 185. Street

Pri nas dobite vedno izbrana žganja, vina in piva,
vino in pivo lahko vzamete tudi ven.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ZELI
VSEM PRIJATELJEM IN ODJEMALCEM

COLLINWOOD DRY CLEANING COMPANY

MRS. ANNA KOVACH, lastnica

Pri nas napravimo prvovrstno delo.

Pridemo iskat in pripeljemo na dom.

15210 Saranac Rd.

GL 1-4746

VSEM POSETNIKOM, PRIJATELJEM IN ZNANCEM
ZELI
VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

**MRS. ANNA
MARINČIČ**
bonded Winery

15012 Sylvia Ave.

Potomac 1-2441

PRI NAS DOBITE VEDNO PRISTNO
BELO IN RDEČE VINO VSEH VRST

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ZELI VSEM
SVOJIM DRAGIM ODJEMALCEM, PRIJATELJEM
IN ZNANCEM

GERL'S CAFE

IMAMO NA ZALOGI IN POSLUŽUJEMO VEDNO
DOBRO PIVO, ŽGANJE IN VINO, KAKOR TUDI
DOBER PRIGRIZEK IN HRANO!

Zahvaljujemo se za Vašo naklonjenost dosedaj in
upamo, da nam jo ohranite tudi v bodoče!

756 East 200. Street

KE 1-1980

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

želi vsem odjemalcem, prijateljem in znancem

PRINC DELICATESSEN

Vedno na razpolago grocerija vseh vrst,
meso za prigrizek, pivo in vino

15508 Holmes Ave.

Tel.: GL 1-7487

Pierre l'Ermite:

Zena z zaprtimi očmi

Mar res ne uvidiš, da upravičujejo tvoje uničujoče neumnosti razpaljive članke njihovih dnevnikov...? Le-ti služijo s težavo z meseca v mesec kruh za svoje družine, ti pa razmetuješ brez računa kar premoženje — vlačugi!"

"To so prazne besede!..."

"To je čast imena, ki ga vlačiš ti po blatu beznic..."

"Lepo vaju prosim!... U-tihni!..." kliče obupno gospa Hughova.

"Utihi!...? Predolgo sem bil tiho... Danes pa je konec... Ne bom dopustil svojemu sinu, da me uniči zamaže!... Zdaj izbiraj: ali se poboljšaj ali pa hodi!..."

"Sem že izbral!... Odhajam!... že odhajam!..."

V skoku se požene sin proti vratom in hiti v svojo sobo. Gospa Hughe se jokaje vrže možu okoli vratu.

"Saj sem vendar vse storila, da odvrnem ta vihar!..."

Tudi gospod Hughe se razjoče, toda njegove solze so drugačne in imajo drugačno ceno.

"Pusti me!..." vzklikne.

"Kar se je zgodilo danes, je v veliki meri tvoja krivda!"

"Moja krivda!..." zatuli gospa Hughova.

"Ti si tako silno razvabila svojega sinčka!... In si mi toliko stvari prikrila!..."

Oba zapustita sobo, dočim se le priprta vrata v jedilno shrambo neslišno zapro in Melanija zasopeta vsa razigrana Celestinu:

"No, to je pa pogrelo!... Zares, ta prizor je bil velikan-ski!... Odveč bi bilo iti v gledališče "des Gobelins"... Pri-znaj, Celestin, da se, če izvzameš Marijo, v tej "škafli" no-beden ne dolgočasi!..."

Deveto poglavje

Razkošna obednica je sedaj prazna in tiha kakor bojišče po bitki.

Posladka se skoraj niso do-taknili.

Cvetice na mizi niso več le-pe za nikogar, kajti nihče ne misli več na to, da bi jih gledal.

Vse je tu kakor pobito od besed, ki so se pravkar razle-gale med dvema bitjema, ki sta ustvarjeni, da bi se ljubili.

Marija je ugasnila luči, Pustila je samo eno in ta

lije na namizni prt te velike sobe hladno, nepremično svet-loba kakor sveča, ki dogoreva ob mrtvaškem prtu.

Nato je šla Marija večerjat v kuhinjo, kar je zanjo naj-težji križ.

Ah, ko bi mogel človek ži-veti brez jedi!...

Melanija ji obrača hrbet in se dela, kot da je sploh ne vi-di.

Marija se posluži sama. Te-daj jo blagovoli Melanija opa-ziti.

"Ne tistega kroznika... ne tiste žlice...! Tista jed ni za kuhinjo!..."

A v Melanijinem in Celestinovem krozniku je ostala še polovica iste jedi.

Celestin kot manj hudoben ponudi vejico.

"Marija, ali nam nimate no-coj ničesar povedati!..."

"Kaj naj vam povem?"

"Ali ni bila pri mizi ravno-kar nekakšna mala obravna-va? Zdelo se mi je iz kuhinje, čeprav so bila vrata zaprta, da so govorili pač nekoliko glas-no..."

Marija je skomignila z ra-meni:

"Ponavljam, kar sem vam že rekla: Ne izdajam nikogar, niti gospodarjev, ki me plača-jo, niti kuhinje, celo ne, kadar me preganja."

"Čuj, to je pa nekaj nove-ga! — Kdo vas preganja tu?" zavpije Melanija s pestmi ob bokih.

"Pa vi... se mi zdi!"

Mariji ni na tem, da bi se spustila v najbolj nepotreben razgovor. Zato tiho povečerja ter se poda nato v obednico, kjer se počuti bolj domačo.

Ponočna električna luč sveti še vedno na nered po mizi. Ta-jinstvenost polumraka se pri-druži tu pomirjenju v samoti. Preden začne pospravljati, se-že Marija na stol liki popotnik

zvečer na svoj prvi postaj..

... Kako trd dan je imela za seboj! Ta križev pot davi...! Ta muka pri raznih predstav-ljanjih... Takojšen napad od Melanije v shrambi za perilo... In potem ta divji prizor zve-čer...! Če bodo prihodnji dve-vi podobni današnjemu...!

... Med kakšne ljudi je ven-dar prišla... Tam doli na Fram-boisieru, v domači hiši, ob očetu in bratu, ni videla nikoli ničesar, kar bi bilo čeprav le od daleč sličilo temu. Bila je lju-bezen z ene strani in spoštljiva prisrčenost z druge. Zopet vidi svojega odraslega brata, letalskega poročnika, kako se spreha s svojim očetom...

Kakšna ljubezen... kakšna zaupnost...! Bil je istih let kot Hughov sin... bil je li-cencijski prirodoslovni vedec, a se ni zabaval v gluponemo-ralnem smislu te besede... Bil je srečen, če je živel pri dru-žini na posestvu, ki ga je ljubil.

Imel je načrte in ti načrti so bili v veselje vsem... Imel bi se bil nastaniti tamkaj, gospo-dariti na svoji zemlji in se po-ročiti... Poznal je Pariz, a brezumna vročica teh razbur-jencev v kletki se mu je gnu-sila.

Se enkrat si prikljče Marija Durand, zroč neznano kam v temo, ta doljni privid, prelepo sliko preteklosti... Frambo-siero, ki je pri vsej starosti še vedno tako mladostna... oče-ta, mater, brata ob zadnjem slovesu... njegov tako novi križec častne legije... Zado-stovalo je le sedem let, da je vse propadlo...

In danes...!

Solze so ji privrele v oči... Da... in danes...!

V tem hipu so se odprla vrata obednice... postava Ludovika Hugha se je začrtala, ne brez go-tovega oklevanja, v senčnem okviru.

Ludovik je opazil sobarico, ki si je v naglici brisala oči. Dvig-nila se je:

"Gospod morda česa želi?..."

"Da, pozabil sem tukaj ciga-retno dozo... in ker je zlata, bi jo pač hotel zopet dobiti... Po-sebno sedaj, ko bom živel ob svojih skorjah."

"Mogoče ta-le..." je rekla Ma-rija in mu podala dozo, ki se je lesketalo na oglu kamina.

"Je že prava...! Hvala... To-

da ali se ne motim? Zdi se mi, da jočete, Marija? Ali ste tudi vi kaj 'tobilj'?"

"..."

Hočem reči, ali ste tudi vi bili počašeni na tak način kot sem bil pravkar jaz...?"

"..."

"Se ne razumete...! Ali so vas 'prijeti', karali?"

"Ne... Pomislite! Šele danes sem prišla k vam..."

"O, to ni noben razlog... Saj res, odkod pa prihajate? Zdelo se mi je, da ste se za začetnico prav dobro odrezali. Kar se me-ne osebno tiče, obžalujem, da mi bo vaša postrežba neposredno odtegnjena. Vendar lahko ugo-tovite, da če godba ublažuje še-ge, pa vaše cvetice niso prav ni-česar ublažile! Ali je bil moj oče dovolj nasilen? Meni je se-demindvajset let... pa je ravnal z menoj kot se ne postopa-niti s kakim fantalinom... In vse zato, ker sem prebil dve noči na Montmartru...! Prava reč...!"

Ludovik Hughe stopa gori in doli po obednici z obema roka-

ma v žepih in z obrazom, ki spo-minja na isti prizor.

"Vi ne odgovarjate, Marija?"

"Kaj hočete, da vam odgovo-rim...? Jaz nimam pravice ni-česar reči!"

"A navsezadnje... če bi imeli kaj reči... in bi vas prosil, da mi poveste, vas, ki ste priso-stvovali celemu prizoru, vas, ki vam je mrežnica v očeh še nova in ki morda lahko bolje preso-jate kot mi vsi...?"

"Oh, ne prosite me tega..."

"Pač! Gotovo, prosim vas!"

"Nisem pooblaščen..."

"Pooblastilo vam dajem jaz..."

"In če bi vas moje mnenje za-lilo, ravno v trenutku, ko mora-te biti vi sami tako zelo nesreč-ni?"

"Ne bo me žalilo, saj vas sam pozivam..."

(Dalje prihodnjič)

IZVRŠUJEMO VSAKOVRSNA
CEMENTNA DELA, NOVA IN
POPRAVILA.

JOHN ZUPANČIČ
18216 Marcella Rd. KE 1-4993

**NAROČITE SEDAJ ZA VELIKONOČNE
PRAZNIKE naše prisne DOMAČE
MESENE KLOBASE, ŠUNKE IN
ŽELODCE pri**

**STANDARD SUPER VALU
FOOD MARKET**

854 EAST 185th ST.

IV 1-5686

NA ZALOGI IMAMO TUDI AJDOVO MOKO,
KOKSER FIŽOL IN KAŠO!
VSE VRSTE PIJACE, posebno SLOVENSKA
CELUVINA. — Lahko vzamete ven!

EDWARD PLANISEK,

lastnik

želi

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
VSEM ODJEMALCEM, PRIJATELJEM
IN ZNANCEM!

GRDINA POGREBNI ZAVOD

1053 East 62 St. 17402 Lakeshore Blvd.

Pokličite podnevi ali ponoči

H Henderson 1-2088

K Farnore 1-6306

Moderno podjetje — Zimerno cen.

Člani slovenskega grocerij-skega in mesarskega kluba v Collinwoodu

**ŽELE VSEM SVOJIM ODJEMALCEM VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
TER SE PRIPOROČAJO ZA NAKLONJENOST**

LEO KAUSEK—15708 Saranac Road

JOE KOZAR—15638 Holmes Ave.

Mrs. ANN KUJAR—383 East 156th St.

LOUIS OSWALD—17205 Grovewood Ave.

JOHN SKOF—19301 South Lake Shore Blvd.

FRANK TAUCHAR—491 East 260th St.

LOUIS URBAS, JR.—17305 Grovewood Ave.

STRUMBEL & RADDELL—17001 Grovewood Ave.

JOHN ASSEG—23550 Chardon Road

FRANK CEBUL—466 East 143rd St.

JOHN DOLENC—R. D. No. 4, Wil'oughby, Ohio

JOE JANZEVICH—21801 Tracy Ave., Euclid, O.

JOE METLIKA—34006 Lake Shore Blvd.

MRS. MARY KASTELIC—1830 East 223rd St.

JOHN KAUSEK—19517 Kewanee Ave.

LUDWIG RADDELL—111 East 196th St.

JOHN SIVEC—17931 Neff Road

LOUIS URBAS, SR.—23430 Chardon Rd.

Mrs. KATTY MODIC—16908 East Park Dr.

JOE SETINA—18208 Rosecliff Ave.

ANDREW VICIC—24120 Chardon Rd.

JOE TISOVEC—17817 Delavan Rd.

UT 1-5158
Res.: EX 1-9473

VESELE
VELIKONOČNE
PRAZNIKE
in
VESELO ALELUJO
želi

**ANTHONY F.
NOVAK**

STATE

REPRESENTATIVE

Se priporoča za
ponovno izvolitev

**CLEVELAND
ACCOUNTING SERVICE**

TAXES - ACCOUNTING - AUDITS

ACCOUNT ANALYSES

"Specialized Service to Small Business"

6218 St. Clair Ave. Cleveland 3, O.

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE VSEM
ODJEMALCEM, PRIJATELJEM IN ZNANCEM
ZELITA

FRANK in MARY BARAGA, lastnika

THREE CORNERS CAFE

1144 East 71st St.

Se priporočata rojakom za obisk

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE IN VESELO
ALELUJO VAM ZELI

MANDEL'S SHOE STORE

OBUVALO ZA VSO DRUŽINO

6125 St Clair Ave.

v Lauschetovem poslopju

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
IN SREČNO ALELUJO
VSEM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM
ZELI

ST. CLAIR HARDWARE

LADDIE PUJZDAR - JOE VERTOČNIK

PLUMBING SUPPLIES - TOOLS - HARDWARE
LOCK KEYS - ELECTRICAL SUPPLIES - PAINTS

7014 St. Clair Ave.

UT 1-0926

EASTER GREETINGS FROM

GRDINA SHOPPE

COMPLETE BRIDAL and COMMUNION OUTFITS
and LADIES ACCESSORIES
Vsa oblačila za neveste in družice, obhajila in birme.

6111 St. Clair Ave.

Henderson 1-6800

Open 10 to 7 — Closed Wednesdays

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE
ZELI VSEM ODJEMALCEM

FRED JAZBEC, JR.
lastnik

JAZBEC MEAT MKT.

na 821 East 222. St., Euclid AN 1-2995

Prvorazredno sveže in prekajeno meso šunke,
klobase, zmrznjena hrana mlečni
izdelki vseh vrst.

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

PACKAGE LIQUOR STORE

Modern. In near Northwest suburb at intersection 2 main highways. Exclusive license. Excellent volume. Will sacrifice on account of illness. 392-4643. (75)

GROCERY AND MEAT STORE. Estab. over 20 yrs. Good going business plus 2 1/2 rm. liv. qtrs. in rear. Nr. Lake region. Wonderful opty. for couple. — CARY CERTIFIED, Rte. 14, Cary, Ill. MErcury 9-7117; Chicago GR. 2-9339.

GROCERY AND MEAT MARKET IN WILMETTE.

Ideal neighborhood. Good Est. business. Priced for immediate sale. — Phone AL 1-4696. (76)

REAL ESTATE FOR SALE

BY OWNER — WISCONSIN RESORT PROP. Lovely expand. Insulated lake home, 2 bdrms, liv. rm. Knotty pine cab. kit. Large glazed front porch. Back porch w/ att. tool shed. Coral insul. siding. Lndspd. 60x133' lot. Excel. transp. Terrif. Bargain \$7,900.. Furniture opt. Ld 4-7510, aft. 5, Mon-Fri. (72)